

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/59

YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2026/572
Karar No. 2026/2864
Tarihi: 31.03.2026

- **YILLIK İZİN SÜRESİNİN HESABI**
- **ARALIKLI ÇALIŞMA**
- **İLK DÖNEM ÇALIŞMASINDA YILLIK İZİNLERİNİ KULLANMASI VEYA KULLANMADIĞI YILLIK ÜCRETİ İZİNLERİN ÜCRETLERİNİN ÖDENMESİ**
- **İLK DÖNEM ÇALIŞMA DÖNEMİNDEN YILLIK İZİNLERİN KALMAMASININ İKİNCİ ÇALIŞMA DÖNEMİNDE HAK KAZANDIĞI YILLIK İZİN GÜN SAYISININ BELİRLENMESİNDE, İLK DÖNEMDEKİ KIDEMİNİN DİKKATE ALINMASINI ENGELLEMEYECEĞİ**

ÖZETİ: Somut uyuşmazlıkta Bölge Adliye Mahkemesince yıllık izin alacağı yönünden ilk dönemin tasfiye edildiği ve 01.01.2019-24.09.2021 tarihleri arasındaki ikinci dönem bakımından da yıllık izinlerin kullandırıldığı gerekçesiyle yıllık izin ücreti alacağı talebinin reddine karar verilmiştir. Oysa davacının ilk dönem çalışmasında yıllık izinlerini kullanması veya kullanmadığı yıllık ücretli izinlerin ücretlerinin ödenmesi, ikinci çalışma döneminde hak kazandığı yıllık izin gün sayısının belirlenmesinde, ilk dönemdeki kıdeminin dikkate alınmasını engellemez. Hâl böyle olunca davacının ikinci çalışma döneminde hak kazandığı yıllık ücretli izin süresinin, ilk dönemdeki çalışma süresi de dikkate alınarak belirlenen bilirkişi raporundaki 2. seçeneğin değerlendirilerek sonuca gidilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması hatalıdır.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin 09.04.2015-31.12.2018 ve 01.01.2019-10.09.2021 tarihleri arasında alt işveren Ulusoy Enerji Taşımaları ve Tic. AŞ (Ulusoy Enerji) işçisi olarak asıl işveren Shell-Turcas Petrol AŞ (Shell-Turcas) Şirketinin Körfez'deki işyerinde tehlikeli madde taşımacılığında çalıştığını, iş sözleşmesini Kocaeli 6. Noterliği'nin 10.09.2021 tarihli ihtarnamesiyle haklı sebeple feshettiğini, her sabah 08.00'de işbaşı yaparak Körfez tesislerinden yüklediği maddeyi Marmara ve Ege bölgesine dağıttığını, ayda 2 hafta haftanın 5 günü, diğer 2 hafta haftanın 6 günü 22.00'ye kadar çalıştığını, şoförlerin aynı zamanda operatörlük de yaptığını, yükleme işleminin 2-3 saat, boşaltma işleminin 1 saat sürdüğünü, bu şekilde günlük en az 14-15 saat çalışma yapıldığını, bordrolardaki fazla çalışma tahakkuklarının sembolik olduğunu, yıllık izinlerinin eksik kullandırıldığını ileri sürerek kıdem ve ihbar tazminatı, yıllık izin ücreti ve fazla çalışma ücretinin davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsili talebinde bulunmuştur.

II. CEVAP

Davalı Shell-Turcas vekili cevap dilekçesinde; davacının müvekkili Şirket çalışanı olmadığını, diğer davalı Şirketle aralarındaki ilişkinin asıl işveren - alt işveren ilişkisine dayanmadığını, nakliye işinin müvekkili firmanın esaslı işi olmadığını, diğer davalının yürüttüğü faaliyetin bağımsız bir iş olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

Davalı Ulusoy Enerji vekili cevap dilekçesinde; zamanaşımı def'inde bulunduklarını, davacının 09.04.2015-31.12.2018 ve 01.01.2019-10.09.2021 tarihleri arasında tanker sürücüsü olarak müvekkili nezdinde çalıştığını, 31.12.2018 tarihinde davacının iş sözleşmesinin haklı sebeple feshedildiğini ve bu dönemki tüm alacaklarının ödendiğini, akabinde davacının başka bir projeye aktararak 01.01.2019 tarihi itibarıyla çalışmaya devam ettiğini ancak davacı tarafından müvekkili Şirkete Kocaeli 6. Noterliği'nin 10.09.2020 tarihli ihtarnamesinin keşide edildiğini, davacıya 09.04.2015-31.12.2018 dönemi çalışması için net 27.624,90 TL tutarında tazminat, ücret alacağı ve yıllık izin ücreti ödendiğini, 01.01.2019 tarihi itibarıyla yeni bir iş ilişkisinin başladığını ve davacının ikinci çalışma döneminde kıdem ve ihbar tazminatına hak kazanmadığını, yıllık izinlerinin kullandırıldığını, bakiye izinleri için ödeme yapıldığını, fazla çalışması yapması hâlinde ücretinin bordrolarda tahakkuk ettirilerek ödendiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile;

davacının 09.04.2015 - 31.12.2018 ve 01.01.2019-10.09.2021 tarihleri arasında 6 yıl 5 ay 2 gün çalıştığı, birinci ve ikinci dönem çalışmasının kıdem tazminatına hak edecek şekilde sona erdiği ve önceki dönem çalışması tasfiye edilmediğinden hizmet süresinin bir bütün olarak değerlendirilmesi gerektiği, davacının fazla çalışma yaptığına ilişkin iddiasının tanık beyanlarına göre ispatlandığı ancak bu çalışmaların karşılığının ödenmediğinin anlaşıldığı, yıllık izin ücreti talebinin de yerinde olduğu gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalılar vekili ve katılma yoluyla davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; ilk dönem yönünden ihbar süresinin kullanılması ve tavan üzerinden kıdem tazminatının ödenmesi karşısında söz konusu dönem tasfiye edildiğinden her iki dönemin birleştirilerek kıdem tazminatı kabulünün hatalı olduğu, yıllık izin ücreti alacağı yönünden de ilk dönemin tasfiye edildiği ve ikinci dönem yönünden yıllık izinlerin kullanıldığı anlaşılmakla yıllık izin ücreti talebinin reddine karar verilmesi gerektiği, davacı tanıkları davacı ile birlikte sefer yapan kişiler olmadığından ve beyanları ile somut olarak çalışma saatlerinin ortaya konulmadığından fazla çalışma ücretinin reddi gerektiği gerekçesiyle istinaf başvurularının kabulü ile İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Fazla çalışma ücretinin reddine karar verilmesinin hatalı olduğunu,
2. İlk dönem çalışmasının tasfiye edildiğinin kabulüyle bu döneme ilişkin kıdem tazminatının ve tüm döneme ilişkin yıllık izin ücreti taleplerinin reddine karar verilmesinin yerinde olmadığını ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davacının ilk çalışma döneminin tasfiye edilip edilmediği, hizmet sürelerinin birleştirilip birleştirilmeyeceği ve buna bağlı olarak işçilik alacaklarının hesaplanması noktasında toplanmaktadır.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davacı vekilinin aşağıdaki paragrafın kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Somut uyuşmazlıkta Bölge Adliye Mahkemesince yıllık izin alacağı yönünden ilk dönemin tasfiye edildiği ve 01.01.2019-24.09.2021 tarihleri arasındaki ikinci dönem bakımından da yıllık izinlerin kullanıldığı gerekçesiyle yıllık izin ücreti alacağı talebinin reddine karar verilmiştir. Oysa davacının ilk dönem

çalışmasında yıllık izinlerini kullanması veya kullanmadığı yıllık ücretli izinlerin ücretlerinin ödenmesi, ikinci çalışma döneminde hak kazandığı yıllık izin gün sayısının belirlenmesinde, ilk dönemdeki kıdeminin dikkate alınmasını engellemez. Hâl böyle olunca davacının ikinci çalışma döneminde hak kazandığı yıllık ücretli izin süresinin, ilk dönemdeki çalışma süresi de dikkate alınarak belirlenen bilirkişi raporundaki 2. seçeneğin değerlendirilerek sonuca gidilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması hatalıdır.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının **BOZULMASINA**,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

31.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.